

**СВІТЛИЙ ПАМ'ЯТІ
ВІКТОРА ВАРФОЛОМІЙОВИЧА СКОРИКА
(1944-2013)**

20 листопада 2013 року пішов з життя Віктор Варфоломійович Скорик – доктор сільськогосподарських наук, професор Національного університету біоресурсів і природокористування України (НУБПУ), головний науковий співробітник Носівської селекційно-дослідної станції Інституту сільськогосподарської мікробіології та агропромислового виробництва Національної академії аграрних наук України.

Скорик Віктор Варфоломійович народився 2 серпня 1944 року в с. Красное Краснодонського району, Ворошиловград-ської області. Після закінчення в 1961 році Верхньо-Дуванської середньої школи-інтернату вступив до Луганського сільськогосподарського інституту, який закінчив у 1966 році здобувши спеціальність вченого агронома.

Свій трудовий шлях розпочав з 1967 року працюючи агрономом у радгоспі Октябрьської революції в Луганській області, після чого проходив службу в Радянській армії. В 1970 році вступив до аспірантури Українського інституту землеробства зі спеціальності «селекція». Після закінчення аспірантури з 26 квітня 1974 року почав працювати селекціонером в Чернігівській обласній сільськогосподарській дослідній станції, а з 1991 року – Носівській селекційно-дослідній станції.

В 1975 році після захисту дисертації Віктор Варфоломійович отримав диплом кандидата, а у вересні 1994 року – диплом доктора сільськогосподарських наук за спеціальністю «селекція». З 1975 року Віктор Варфоломійович очолював групу селекції озимого жита у відділі селекції Чернігівської обласної сільськогосподарської дослідної станції.

За період своєї діяльності на станції Віктором Варфоломійовичем з колегами створено сорти жита озимого: Олімпіада 80, Богуславка, Боротьба, Воля, Київське 93, Дозор, Синтетик 38, Хлібне, Забава, Жатва, Кобза, Налите, Лірика, Оаза. Завдяки цілеспрямованій роботі на високоінтенсивному фоні для перевірки рослин на стійкість до хвороб (спеціальна ділянка заражена патогенами, грибами), вченим вдалося отримати джерела стійкості до різних хвороб – борошнистої роси: Імунер 76, Ідилія, Кобза; бурої іржі: Кобра, ДЕ 27. Зразки проявляють стійкість в багатьох країнах світу, зокрема Росії, Німеччині, Аргентині. Чимало створено донорів крупності зерна: ДКЗ 31, Кобза, ДДЗ 41, ДКЗ 28. В залишеній селекційній спадщині Віктора Варфоломійовича є зразки з широким різноманіттям за висотою: ультракарлики (28 см) - Гном 3; карлики (68 см) - Гном 2; напівкарлики (89 см) - Гном 1; короткостеблові (94 см) - ДДЗ 41. Також є і цінний матеріал за ознаками відмінності: ДБ 26 (донор відсутності воскового покриву на стеблі і листках), ДЕ 27 (донор еректоїдності листка), ДЕБАВ 38 (донор еректоїдності листка, безвосковидності, відсутності антоціану сходів). Всі ці цінні зразки включено до Національного банку генетичних ресурсів рослин України. Його плідна співпраця з Національним центром ГРР України відзначена свідоцтвами про реєстрацію зразків жита озимого.

Сорти жита Віктора Варфоломійовича займають близько половини всіх посівів в Україні. У фахових журналах ним опубліковано десятки статей з проблем

короткостеблості, крупності зерна, стійкості до грибкових хвороб, успадкування і генетичних кореляцій кількісних ознак озимого жита. Віктор Варфоломійович брав участь у багатьох міжнародних конференціях. Значну частину свого життя відомий селекціонер присвятив підготовці спеціалістів сільського господарства та науковців.

Він вже багато років є професором кафедри селекції НУБПУ, науковим керівником дисертаційних робіт молодих науковців. Заслуженою повагою і визнанням Віктор Варфоломійович користувався в колективах Носівської СДС, НУБПУ, наукових селекційних установах України. Він був знаним і авторитетним фахівцем з питань селекції, генетики, технології вирощування жита в Україні і, особливо, в Чернігівській області. Його охоче запрошували на районні та обласні наради та конференції, приїздили за отриманням консультацій виробничники з багатьох регіонів України.

За свою невтомну працю, великі досягнення в науковій роботі Віктор Варфоломійович неодноразово нагороджувався почесними грамотами та подяками районних і обласних органів влади, Національної академії аграрних наук, Міністерства аграрної політики України. Завдяки його відданому та наполегливому підходу до селекційної діяльності, нині тисячі гектарів землі як на Україні так і далеко за її межами, колосяться житом озимим створеним на Носівській селекційно-дослідній станції. Численні наукові досягнення та значний внесок В.В. Скорика в розвиток сільськогосподарської науки вічно житимуть разом з ним в людській пам'яті, слугуватимуть підґрунтям багатьом послідовникам.

В. К. Рябчун
Керівник Національного центру
генетичних ресурсів рослин України,
А. В. Ярош
в.о. наукового співробітника лабораторії
генетичних ресурсів зернових культур,
Я. В. Кочуров
науковий співробітник
лабораторії генетичних ресурсів
зернових культур